

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Fizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő,
évesre 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP
Felelős szerkesztő és kiadó:
DINKREVE NANDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkreve Nandor köznyelvtanára Csindor utcán,
ideintéződésk a szellemi részt illető közlemények,
hirdetések és megrendelői pénseknek.

A sághegyi Trianoni Emlékereszt.

A múlt évben felvetett gondolat, a hatalmas trianoni emlékmű ime testet öltött s már majdnem teljesen készen várja a felavatás magasztos ünnepét. Az építbizottság elnökének, dr. Gerlits Elek főtisztviselőnek lankadást nem ismerő agilitása folytán sziklába merevedett az a mély fájdalom, mely mindnyájunk szívét eltölti, ha a Trianon névre gondolunk s büszkén emelkedik égfelé az obeliszk, mint a mi hitünknek, az igazság feltárásának, a hazánk munkáinak hatalma s emléke, hogy az emlékmű méreteiben is milyen imponans es megnyiró sarándokhelyévé válik a közönségnek, mi sem bizonyítja jobban, minthogy az építés ideje alatt is tömegesen jöttek megszemlélési nemcsak a közelből, hanem a megye egész területéről. Az emlékművet szeptember hó 23-án fogják felavatni nagy ünnepség keretében. A műsor összeállítása most folyik és lápunk legközelebbi számában már a pontos végleges műsorról be fogunk számolni.

Még mielőtt azonban a trianoni Kereszt felavatására kerülne a sor, az építbizottság szeptember 8-án megismétli a sportpályán a tavalyi nagyszerű tombolat ugyancsak a Kereszt építési költségeinek fedezésére. A tombola egy szép ünnepséggel lesz összekötve, melynek műsorán a legszebb számok szerepelnek. A szeptember 8-iki ünnepély műsorát lapunk más helyén közeljük, a tombolára azonban, melynek jegyei előre

is kaphatók lesznek, már most is felhívjuk a közönség figyelmét. A tombola tárgyait a celdömölki Kereskedők Körének buzgalma folytán javarészből fővárosi és vidéki nagy edek adták ajándékkul, de a helybeli és pápai, továbbá jánosbázai kereskedők is sok szép tárgyat adtak. A tárgyak között igen nagy számban vannak csinos, sőt igen értékes ajándékok is. Felsorolásuk hiányos is lenne, mert folyton érkeznek még az adományok, de felesleges is, mert a tárgyak önmagukért beszélnek. A közönség pedig személyesen is meggyőződhetik értékükről, mert közszemlére lesznek állítva a Friedmann tele főkönyvtár melletti levő öres üzlethelyiségben.

Az építbizottság még egy kedves gondolatot valósított meg, illetve fog megvalósítani. Az erre a tervre szóló felhívást az alábbiakban közöljük.

A sághegyi Trianoni Emlékereszt építési munkálatai a befejezéshez közeliednek. Az a fájdalom, amely az ország egyetlen és imponans méretű emlékművében testet öltött, amellett, hogy egy megalkotó nép egyetemet sújtja, szintelenül sajgó egyéni sebet is ejtett az ezoréves haza fájának, leányainak felkészen.

Hogy mindenké, külön-külön is megemlékezhesse az elvesztett szülőföldről, a rabságra jutott rógról, az építbizottság emléklapokat létesít. Az emlékmű megfelelő oldalain elhelyesendő emléklapok a megzallt területen lévő helyet és az emlékezni kívánó nevét tünteti fel.

Mindazok, akiknek lelkében ég a seb de él a remény is és emlékezni kívánnak, azoknak készséggel ad irásbéli felhívást: a Trianoni Emlékereszt Bizottság Csindor utcán.

Bemeljük, hogy a közönség úgy ezt a felhívást, mint az ünnepségre való meghívást szívesen fogadja és ezen a módon is segítségére siet az építbizottságnak. A Trianoni emlékereszt áll és hirdetni fogja nem csak a nagy gyász miatt érzett fájdalmunkat, hanem a celdömölki járás közönségének hazafüggőségét s áldozatrészességét is.

Döntő stádiumba jut a mezőgazdasági egységek ügye.

Egy félhivatalos híradás szerint a pénzügyminiszteriumban már átment a mezőgazdasági egységekre vonatkozó rendelkezést a előreláthatólag szeptemberben sor fog kerülni a gazdaadóságra vonatkozó tavalyi rendelkezéseknek olyértelmű kiegészítésére, hogy adott esetekben a gazdák a meglévő adósságaik bizonyos hányadának elengedésére s a hátralevő résznek bizonyos meghatározott idő alatt való törlesztésére tarthatnak igényt.

A mezőgazdasági egységekre vonatkozórendelet megjelenésének késedelmét — miként illetékes helyről értesülünk — főként az a körülmény okozta, hogy a kormány részéről sokáig nem

A defekt.

Írta: Lán-dor.

A keszegi út olyan, mint a többi vendég és kocsmaraszáló társa. Összel és a vaszall a sar, télen a hó, nyáron pedig por miatt akadozik az erre tévedt kocsis. Ilyen vigasztalannak természetesen csak az idegenek látják ezt az utat. A halápi és keszegi gardák ez éppen megfelelő. A halápiak az uthoz alkalmasz odnak a lövevényben is. Messze földön nem akad párja az ő paripáknak.

Legbánszább csikaira: Boross Vendel Haláp érdemes bírāja. A keszegi uton mindig ő tartja a gyepőt, mert mondása az: Érzés kell a hajlásthoz.

A keszegi uton köcsi nyargal. Két magyar ül a bakon. Az egyik: Boross, a másik pedig az ő elmaradhatatlan komája: Vidor Gergely. Az út porát felkavarják a vágató paripák. De ime, most Keszeg felől is közeledik egy iszonyú porlehbőr.

„Azt gondolom átó lesz” — szolt Boross. „A máu igaz” — biccentett helybenhagyólag Vidor.

„Sárga egy kicsit pedes. Tavaly is jobh fordított bele az arokba — folytatta Boross. De majd ide fordított őket az arok fölé és az arokba szorított be.”

„Még mit a? A lovak elkezdtek ugogni odaért. De mintha egy e hatalmas

a gidres-gódrós ut nem is autonak való.

„É man aztan valami, — szolt Boross. Ezerdti pár évvel — amint mondam — épen itt fordultam bele egy ató máu az arokba. Most meg lam! No ez aztan teszi.”

„Mi sem természetesebb, minthogy az auto-azonnal megállt. A kocsivezető kilépett és hozzalépett a gumi megjavításához. De kilépett a kocsiból egy kecses hölgy is, akit látszólag nagyon bosszantott ez a defekt. Boross uram megállapította, hogy a hölgy nagyon csinos. Oda is somfordált az auto mellé.

— Mondja csak jó ember — szelította meg az ismeretlen hölgy — messze van ide meg Haláp?

„Haláp” — kap szavába Boross — hát az kérem sok mindentől függ.

— Nem értem kérem! Az ismeretlen tudni, hogy milyen messze van ide?

— Hm! az én lovaimnak példának okáért háromnegyed óra. De kérem én azt nem tudhatom, hogy az ató milyen gyorsan tud haladni a mi gidres-gódrós utunkon.

— Hát hány km. ez az út?

— Azt meg éppen nem tudom. — Sógor — kiált a kisse távolabb álló Vidornak — gyere csak ide!

Mig Vidor oda ér, siet elmondani Boross, hogy az ő komája arról nevesen, hogy minden helysegnél tudja a távolságot lépésben.

— Hát hány km. ez az út — szegem

— Köszönöm! Most már tudom, hogy

találom, hogy rosszabb uton még nem jártam.

— Hát — sóhajtott a két magyar — nekünk akkoratosan megjelent. Meg hát az is csinálta meg, amikor olyan szegény az állam?

A hölgy megköszönte a felvilágosítást és beszállt a kocsiába. Az auto porlehbőr kavarva megindult. Hápra, Borossék pedig Keszegre.

Legelső állomásuk a Kovács vendéglő volt. A vendéglős elbök mellett s már messze szöri kiáltja: „Nem lattak a méltóságos grófkisasszonyt? Most ment Halápra egy szűre autón?”

— Mi? — i? Hát hiszen akkor rendben van, szolt a két magyar.

— Mi van rendben, beszéljenek kették.

— Az van rendben, hogy a grófkisasszony atója defektet kapott. Meg mulattunk is rajta.

— Nahát örülhetnek. Most már lemekeves utjuk, mert a kisasszony azót jár itt, hogy a papáját képviselőnek megválasztak.

— E man derek dolog — szól Vidor megint pödröngve hajszarva.

Lezártam a képviselő választást. Körben a vármegye atvált a halápi vicárius után és megkezdődött a közeves. Boross és Vidor pedig minden híreltük, hogy ez tavaddt az ő híreltük. Mert hát őt mondták meg, hogy az utat tartatlan.

A jambor nép pedig úgy beszél azóta:

— Ha a Boross nem vana, kives utunk ne volna!

Teljes igaznak is van.

Sport

1944

11

11. 1944

11. 1944
 11. 1944
 11. 1944